

Justinas Marcinkevičius

Grybų karas

Ei, tai vija, pinavija,
Visą dieną grybais lyja.
Visą dieną nuo pat ryto
Grybai krito, krito, krito...

Kai lietus nustojo lijęs,
Pražydėjo pinavijos.
O miške išdygo grybų –
Šimtas trisdešimt sodybų.

Šitų grybų pulkaunykas
Buvo storas baravykas.
Jis ūsus po beržu raitė
Ir grybus nuo kelmo skaitė.

O kad skaičiaus nepamirštų,
Tai skaičiuodavo ant pirštų.
Jo žmona – riebi paliepė –
Savo vyrui kartą liepė:

– Nors tave ir žmonės giria,
Bet esi netikęs, vyre!
Viso miško grybų gėdai –
Kaip tu savo žmoną rėdai?

Štai šį rytą dvi ruduokės
Iš manęs po krūmu juokės:
„Pažiūrėkit, koks sijonas –
Nei jis baltas, nei raudonas.

Skrybėlaitė nemadinga...“
Ach, kokia aš nelaiminga!
Koks tu grybų pulkaunykas,
Jei per dieną riogsai dykas?